

KRISTUS KUNINGA SUURPÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine Hs34 ,11-12.15-17)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: Vaata, mina ise otsin oma lambaid ja hoolitsen nende eest. Nii nagu karjane on mures oma karja lammaste pärast, kui ta seisab keset oma laialipillatud karja, nõnda tunnen mina muret oma lammaste pärast ja päästan nad kõigist paigust, kuhu nad on eksinud pilvisel ja hämaral päeval. Mina ise hoian oma lambaid ja lasen neil hinge tõmmata, ütleb Issand. Ma otsin üles selle, kes on kadunud, ja toon eksinu tagasi, ma seon haavatu haavad ja kinnitan nõtra, aga lihavale ja tugevale ma panen päitsed pähe. Mina hoian oma lambaid nii nagu peab. Aga teie, mu lambad – nii ütleb Issand – vaadake: mina olen see, kes ma mõistan kohut lamba ja lamba vahel, jäärade ja sikkude vahel.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps23 ,1-2. 3-4. 5-6 R:1)

R: Issand on mu karjane ja mul pole millesti puudust.

Issand on mu karjane ja mul pole millestki puudust.

Haljal aasal ta laseb mul lebada,

vee äärde ta juhatab mind,

seal saan ma puhata, sest tema kosutab mu hinge.

R:

Ta juhhib mind õiget teed, oma nime väel.

Ja kui ma kõnniksin kasvõi surmavarju orus

ei karda ma kurja, sest sina oled minuga,

sinu valitsuskepp ja karjasesau annavad mulle julgust.

R:

Sina katad mulle laua, minu vaenlaste nähes,

sina salvid mu pead lõhnava õliga ja täidad mu karika pilgeni.

Sinu headus ja arm on mu ümber kõik minu elupäevad,

ja ma jään Issanda kotta kogu mu eluajaks.

R:

(Teine lugemine 1Ko15 ,20-27a.28)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, Kristus on surnuist üles äratatud ja saanud esimeseks nende seast, kes on läinud hingama. Sest kui surm on tulnud ühe inimese kaudu, siis tuleb ka surnute ülestõusmine ühe inimese kaudu. Kui kõik surevad Aadamas, saavad nad Kristuses kõik elavaks. Aga igaüks omas järjekorras: esimesena Kristus, ja siis, kui tema jälle tuleb, kõik need, kes on tema omad. Selle järel tuleb lõpp, kui ta hävitab iga võimuse, meelevalla ja väe ning annab valitsuse Jumala, oma Isa kätte. Sest tema peab valitsema, kuni Jumal on pannud kõik ta vaenlased tema jalge alla. Viimne vaenlane, kellele lõpp tehakse, on surm – muidu ei saaks öelda, et kõik on pandud tema jalge alla. Aga kui kõik on alistatud, siis alistub ka Poeg Temale, kes ta on alistanud kõik, et Jumal oleks kõik kõiges. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mk 11,9-10)

Halleluuja. Kiidetud olgu see, kes tuleb Issanda nimel,
kiidetud olgu meie isa Taaveti kuningriik, mis nüüd on kätte jõudmas. Halleluuja.

(Evangeelium Mt25 ,31-46)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Kui Inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid ühes temaga, siis istub ta aujärjele, ja tema ette kogutakse kõik rahvad, ja ta eraldab inimesed üksteisest otsekui karjane eraldab lambad sikkudest. Ja ta kogub lambad oma paremale käele ja sikud vasakule. Siis ütleb Kuningas neile, kes on tema paremal käel: “Tulge siia, minu Isa õnnistatud, pärige kuningriik, mis teile on valmistatud maailma algusest alates. Sest minul oli nälg ja teie andsite mulle süüa, mul oli janu ja teie andsite mulle juua, ma olin kodutu ja teie andsite mulle peavarju, ma olin alasti ja teie andsite mulle kehakatet, ma olin haige ja teie tulite mind vaatama, ma olin vangis ja teie tulite minu juurde.” Aga õiged vastavad talle: “Issand, millal me nägime sind näljasena ja andsime sulle süüa, või janusena ja andsime sulle juua? Millal me nägime sind kodutuna ja võtsime sind vastu? Millal me nägime sind alasti ja andsime sulle kehakatet? Millal me nägime sind haigena või vangis ja tulime sinu juurde?” Ja kuningas vastab neile: “Tõesti ma ütlen teile: kõik, mis te olete teinud minu vähematele vendadele, seda te olete minule teinud.” Aga siis ütleb ta nendele, kes on tema vasakul käel: “Minge ära minu juurest, teie äraneetud, igavesse tulle, mis on valmistatud saatanale ja tema inglitele! Sest mul oli nälg ja teie ei andnud

mulle süüa, mul oli janu ja teie ei andnud mulle juua. Ma olin kodutu ja teie ei andnud mulle peavarju. Ma olin alasti ja teie ei andnud mulle kehakatet, ma olin haige ja vangis, aga teie ei tulnud mind vaatama!” Siis vastavad ka nemad: “Issand, millal me nägime sind näljasena või janusena, kodutuna või alasti, haigena või vangis, ega ole sind teeninud?” Ja tema vastab neile: “Tõesti ma ütlen teile, mida te iganes olete jätnud tegemata ükskõik kellele mu vähemate vendade seast, seda te olete minulegi tegemata jätnud!” Ja nemad lähevad igavesse karistusse, aga õiged igavesse ellu!”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, pealiskaudsel vaatlusel kehtib iga inimese kohta, kes aina viriseb, vana kõnekäänd: paha siga, palju viga, kord kärss kärnas, kord maa külmunud. See tähendab: süüdi pole ju mina, vaid asjaolud ja olukorrad. Noor inimene viriseb sageli laiskuse pärast, sest ta ei viitsi end pingutada ning otsib endale õigustust. Vanem inimene aga väljendab virisedes sageli oma kurbust, sest kunagi nii lihtsana tundunud ülesanded käivad tal järjest rohkem üle jõu.

Kuidas neid aidata? Pole kahtlust, et noor inimene vajab enamasti manitsust, et ta end kokku võtaks, ning vana inimene lohutust ja julgustust, et ta ei pingutaks end üle ja oleks oma eluga rahul. Kui me aga pakume kõigile täpselt ühesugust abi, siis võime sageli hea asemel teha halba.
Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, kord oli ühe kooli õpetajatel suuri probleeme sõnakuulmatu õpilasega, kes segas pidevalt tundi, alustas kaklusi ja puudus sageli põhjusega. Poiss kutsuti õppenõukogu ette ja siis rääkisid kõik õpetajad, kuidas nad olid temaga vaeva näinud, ning arutasid muuhulgas, kuidas võiksid nad teda paremini kohelda, käendusele võtta ja järele aidata. Kuulanud õpetajate jutu ära, tõusis õpilane püsti ja teatas: “Hästi, seekord ma annan teile veel andeks, mis te kõik olete tegemata jätnud, aga olgu see teil viimane kord!” ... ning marssis võidukal ilmel uksest välja.

Kõike ei saa siin maailmas ainult järeleandlikkuse ja heaga – hoiatamine, häbistamine ja karistamine on hea inimese kujundamisel sageli vältimatud vahendid, sest laste kasvatamise mõte on selles, et nad suureks saades oma eluga iseseisvalt hakkama saaksid. See tähendab, et kui nad ei suuda olla kaasinimestele toeks, siis poleks nad vähemalt neile koormaks. Vanemate ja õpetajate poolt määratud piirangud ja karistused valmistavad ju noort inimest ette elu juurde kuuluvateks saatuselöökideks – kaotusteks, millega iga inimene peab oskama toime tulla, et tema elutööst jääks järele rohkem head kui halba.

Tõde teab ainult Jumal. Nii on meil väga raske ära arvata, kes on need lambad, keda tema on ära valinud, ja kes osutuvad tema ees tuleroaks. Kui me teaksime tõde, poleks üldsegi raske õigesti käituda. Meie ei saa aga kunagi päris kindlad olla, kas suudame kõiki asjaolusid ja saatuse keerdkäike ette aimata. Kuid isegi siis, kui me lõpus osutume kaotajateks, peab meil olema ette näidata, et oleme püüdnud kõigest hingest, kõigest väest ja kogu mõistusega. Võibolla ei kõla see eriti hästi, kuid oma elutöö tulemustele mõeldes peab meil peab olema julgust ka Jeesuse tänast tähendamissõna rahvaste kohtust veidi jätkata:

Siis ütleb kuningas neile, kes on temast paremal pool: tulge siia minu õnnistatud:

sest ma olin laisk ja teie seadsite mind tõega vastamisi,

sest ma olin ebaviisakas ja teie panite mind häbi tundma,

sest mu elul puudus eesmärk ja teie aitasite mul see leida,

sest mul polnud tööd ja teie andsite selle mulle,

sest ma oli rikas ja teie õpetasite mind nägema vaeste häda,

sest ma olin kurjategija, ning teie julgesite minu vastu tunnistada.

Sest kõike, mida te olete teinud minu vähematele vendadele, seda olete te minule teinud. Aamen.